

Prawidła konkursów architektonicznych.

(Dokończenie).

§12. PRAWIDŁAMI tutaj wyszczególnionymi rządzą się tak konkursy pierwotne, zwane przedkonkursami, jak i te, które potem z nich wypływają jako ostateczne, między nagrodzonymi na przedkonkursach autorami. Konkursy następcze mogą odbyć się tak dobrze z nazwiskami ujawnionymi, jak i zakrytymi w kopertach. Do życzenia jest, żeby konkursy następcze odbywały się tylko między oznaczonymi na konkursie wstępnym architektami, i żeby nagrodą było przyznanie prowadzenie budynku. Wszyscy uczestnicy takiego konkursu powinni być wynagrodzeni pewną z góry ustanowioną kwotą pieniężną.

KONKURS wstępny, pierwotny, na szkice, dopiero wówczas jest zupełnym, jeśli w nim przewidziany jest i uwarunkowany konkurs ostateczny.

DLA naszych stosunków, uważamy jednak za wygodniejszą formę, ogłaszanie konkursów pierwotnych jako ostatecznych, z warunkiem, że od użycia ogłaszającego konkurs zależeć będzie ogłoszenie konkursu ściślejszego.

§13. KONKURSY z nazwiskami jawnymi, mogą być rozstrzygane tak przy zastosowaniu prawideł tu podanych, jak też mogą być rozstrzygane przez samych uczestników konkursu, którzy dobierają sobie w tym celu jeszcze wybranych przez siebie delegatów. Ci ostatni powinni stanowić nie więcej jak $\frac{1}{3}$ część składu sądu. Wyrok zapada większością złożonych głosów.

§14. DLA rzeczywistego powodzenia konkursu, oprócz lojalnego trzymania się programu i prawideł konkursowych, potrzeba jeszcze staranności i zręczności w praktycznym przeprowadzeniu postępowania konkursowego, które też często zależy od okoliczności postronnych. Dla ujęcia i tej części trudu sądu konkursowego w prawidła, możemy tu podać wypróbowany system postępowania. że się tak wyrazimy normalny.

a) SĄD rozpoczyna czynność przez zapisanie obecnych członków do protokołu; potem:

b) OGÓLNY przegląd projektów i dzielenie się wzajemne wrażeniami przeglądu.

c) PROPOZYCYA wyłączenia od konkursu tych prac, które albo rzucają się w oczy zupełnym pogwałceniem warunków konkursowych (i takie się trafiają), albo uderzają nieudolnością fachową. W razie wątpliwości może tu nastąpić głosowanie.

d) ROZDZIAŁ projektów losem między sędziów fachowców, dla dokładnego rozpatrzenia, posprawdzania obliczeń, konstrukcyi — kubeczności i warunków konkursowych.

e) KOLEJNE sprawdzanie rezultatów pracy pod lit. d.

f) WYBRANIE pewnej części projektów najlepszych, z pomiędzy złożonych, 2 lub 3 razy tyle, co jest nagród obiecanych w programie. To zresztą zależy od ilości złożonych projektów i od ich jakości. Ten wybór może być dokonany przez głosowanie, w którym każdy z sędziów w głosie zakrytym podaje z góry postanowioną liczbę projektów wyróżniających się.

g) OTRZYMAWSZY ograniczoną liczbę projektów najlepszych. Sąd przez głosowanie decyduje, czy mają być wydane nagrody, czy nie, czy wszystkie nagrody, czy też niektóre?

h) W MIARĘ rezultatu głosowania pod lit. g) sąd przystępuje do głosowania na nagrody, które znowu we właściwej ilości wskazane są przez wszystkich sędziów. Ta ostatnia czynność sądu bywa mniej lub więcej rozciąglą, co zależy znowu od warunków programu.

JESLI nagroda pierwsza podług programu, może być przyznana tylko oznaczoną procentowo liczbą głosów ogólnej ilości obecnych na głosowaniu członków, to głosowanie musi się odbyć naprzód na nagrodę pierwszą. Projekty wyszłe z tego głosowania, lecz z niedostateczną liczbą głosów na nagrodę pierwszą, poddaje się pod głosowanie drugie. Braku rezultatu głosowania nie można się spodziewać, zważywszy, że konieczność przyznania nagrody pierwszej było już poprzednio zdecydowane większością głosów.

i) PO przyznaniu nagród ułożenie protokołu sądu i zdecydowanie, czy on ma być ogłoszony, czy też ma pozostać w tece sądu.

J. Dziekoński i C. Domaniewski.